

140.08.IL

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice ,a fost sesizat de Activitatea de Inspectie fiscala-Serviciul Inspectie fiscala persoane fizice,prin adresa nr.,cu privire la contestatia formulata de.

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin Deciziile de impunere nr. si din privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata de inspectia fiscala pentru persoane fizice care desfasoara activitati independente in mod individual si/sau intr-o forma de asociere in **suma de lei ce reprezinta:**

-Impozit pe venit = lei

-Majorari de intarziere = lei

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art.207 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice ,prin biroul solutionare contestatii,constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.205 si art.209 din OG 92/2003 ® privind Codul de procedura fiscala,este competenta sa solucioneze prezenta contestatie.

I.AF contesta masurile dispuse prin Deciziile de impunere nr. emise in urma Raportului de inspectie fiscala nr. in suma de lei ce reprezinta impozit pe venit si majorari aferente,acte pentru care solicita anulara ca nelegale si netemeinice pentru urmatoarele considerente:

In perioada 21-23 aprilie 2008 organele de inspectie fiscala a efectuat control fiscal pentru perioada 2004-2006,intocmind Raportul de inspectie fiscala si Deciziile de impunere prin care au fost stabilite in sarcina AF mai multe obligatii de plata.

Constatarile organului de control le considera rezultatul unei interpretari eronate a legii si ca urmare,obligatiile suplimentare stabilite sunt nelegale.

Contestatoarea sustine ca organul de inspectie fiscala a retinut ca in anii 2004-2006 s-au completat gresit declaratiile de venit,neinregistrand variatia stocului de marfa de la inceputul si sfarsitul fiecarei perioade fiscale,ceea ce a avut ca urmare reducerea bazei impozabile si a impozitului pe venit.

In opinia contestatoarei,organul de control a facut o apreciere eronata a situatiei de fapt,apreciere ce o considera ca este in afara literei si spiritului reglementarilor din Codul fiscal.

AF are 2 asociati persoane fizice si in perioada 2004-2006 a completat si depus la organul fiscal teritorial declaratiile de

venit, potrivit reglementarilor legale.

S-a retinut de catre inspectorii fiscali ca in cauza ar fi incidente dispozitiile art.52 al.(2) din OMFP nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind organizarea si conducerea evidentei contabile in partida simpla de catre persoanele fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal.

Pct.52 (2) din acest act normativ stabileste ca venitul net sau pierderea fiscala va fi influentata cu platile si/sau incasarile efectuate in avans, care se refera la alte exercitii fiscale, in cazul drepturilor de proprietate intelectuala, cu impozitul de 15% din venitul brut incasat, iar in cazul valorificarii bunurilor in regim de consignatie, veniturilor obtinute ca urmare a unor activitati desfasurate in baza unui contract de agent, comision sau mandat comercial, precum si in cazul activitatilor de expertiza contabila, tehnica judiciara si extrajudiciara, cu impozitul de 10% din venitul brut incasat, reprezentand plati anticipate in contul impozitului annual.

Un articol de lege poate stabili una sau mai multe reguli, care sunt mentionate in primele aliniate, insa poate stabili si una sau mai multe exceptii sau derogari care sunt inscrise in aliniatele urmatoare.

In cazul de fata organul fiscal a omis sa retina ca de fapt regula la calculul veniturilor net sau a pierderii fiscale este stabilita la punctul 52 al.1, regula pe care a respectat-o si care de altfel se regaseste si in ghidul pentru completarea si depunerea declaratiei privind veniturile realizate, ce au insotit formularul special de declaratie a impozitului pe venit.

Ca urmare, organul de control fiscal avea obligatia sa aiba in vedere dispozitiile acestui text de lege si nu dispozitiile pct.52 al. (2) care nu le erau aplicabile.

Interpretarea sistematica, logica si gramaticala a acestui text conduce in mod evident la concluzia ca emitentul actului a avut in vedere doua situatii de exceptie, care vizeaza pe de o parte, veniturile din drepturile de proprietate intelectuala, si pe de alta parte, veniturile rezultate din valorificarea bunurilor in regim de consignatie, a celor obtinute ca urmare a unor activitati desfasurate in baza unui contract de agent, comision sau mandat comercial, precum si in cazul activitatilor de expertiza contabila, tehnica judiciara si extrajudiciara.

Fata de cele prezentate considera actele contestate ca netemeinice si nelegale, pentru care solicita anulara lor.

II. Organul de inspectie fiscala analizand Raportul de

inspectie fiscala si deciziile de impunere privind impozitul pe venit stabilit suplimentar de plata nr. pentru fiecare membru asociat precum si contestatia AF formuleaza urmatorul punct de vedere:

AF contesta incadrarea in lege a faptei deoarece s-a produs o eroare de dactilogafiere la inscrierea in Deciziile de impunere a temeiului de drept. In speta trebuia scris numai ORD. 1040/2004, art.52 si nu si alin.2, care intradevar se refera la cu totul altceva.

Inspectorul trebuia sa scrie la temeiul de drept si OG 92/2003 @ art.219 lit.b) deoarece dupa cum reiese din Anexa 1 la Raportul de inspectie fiscala in anul 2004 diferenta de impozit pe venit decurge din declararea eronata atat a veniturilor cat si a cheltuielilor.

Dupa cum reiese din Anexa 1, amintita mai sus, in toata aceasta perioada contribuabilul s-a aprovizionat pe stoc, adica stocul de marfa de la sfarsitul anului este mai mare decat cel de la inceputul anului, mizand pe faptul ca in Legea 571/2003 art.48 al. (4) se prevede drept conditie de deductibilitate a cheltuielilor, sa fie cuprinse in cheltuielile exercitiului financiar al anului in cursul caruia au fost platite.

Insa la activitatea "comert" intervine aceasta tehnica a stocului, in sensul ca la stabilirea corecta a venitului impozabil se ia pe de o parte la partea de venituri, veniturile incasate conform monetarelor sau rapoartelor zilnice emise de casele de marcat, iar la cheltuieli se scade stocul existent in magazin, deoarece acestea sunt cheltuieli facute in avans, pentru venituri ce vor fi realizate in alt exercitiu financiar. De fapt, veniturile din vanzarea marfurilor dintr-un an fiscal au fost realizate cu costul acestor marfuri care s-au vandut si nu cu a marfurilor existente in stoc.

Fata de cele prezentate mai sus organele fiscale au procedat corect la stabilirea diferentelor de impozit pe venit, fapt pentru care propune respingerea in totalitate a contestatiei.

III. Luand in considerare constatarile organului de inspectie fiscala, documentele existente la dosarul contestatiei precum si actele normative in vigoare in perioada invocata de contestatoare si organul de inspectie fiscala se retin urmatoarele:

Perioada supusa verificarii a fost 2004-2006.

Cauza supusa solutionarii este de a stabili daca organul de inspectie fiscala a stabilit corect diferenta de impozit pe venit in conditiile in care contestatoarea nu a tinut cont la stabilirea bazei impozabile de variatia stocului de marfa.

In fapt,art 48 al.(1)din Legea 571/2003 modificata si republicata privind Codul fiscal prevede:”**venitul net din activitati independente se determina ca diferenta intre venitul brut si cheltuielile aferente realizarii venitului,deductibile,pe baza datelor din contabilitatea in partida simpla....**”,coroborat cu ORD.MFP nr.1040/2004 pentru aprobarea Normelor ,metodologice privind organizarea si conducerea evidentei contabile in partida simpla de catre persoane fizice care au calitatea de contribuabil in conformitate cu prevederile Legii 571/2003 privind Codul fiscal,in cap.II lit.E-Norme privind evidentierea cheltuielilor pct.43 lit.a) se stipuleaza:”**sa fie efectuate in cadrul activitatilor desfasurate in scopul realizarii venitului,justificate prin documente**”.

Avand in vedere ca la stabilirea bazei de impozitare,respectiv venitul net pe anii 2004,2005,2006 au declarat si dedus fiscal cheltuieli aferente marfii existente in stoc la finele anilor mentionati mai sus cu nerespectarea dispozitiilor legale in vigoare,astfel organele de inspectie fiscala au procedat la regularizarea situatiei si stabilirea de obligatii fiscale suplimentare cu titlu de impozit pe venit in suma de 10015 lei la nivelul asociatiei(pe anii 2004,2005,2006).

Contribuabilul contesta incadrarea in lege a faptei in sensul ca organul de inspectie fiscala avea obligatia sa aiba in vedere dispozitiile art52 al.1 si nu art.52 al.2.

Din referatul cu propuneri de solutionare reiese ca organul de inspectie fiscala recunoaste ca s-a produs o eroare de dactilografiere la inscrierea in Deciziile de impunere a temeiului de drept,in speta trebuia scris numai ORD.1040/2004 art.52 fara al. (2).

Ca urmare celor mentionate mai sus si a referatului cu propuneri de solutionare a contestatiei,contestatia urmeaza a fi respinsa ca neintemeiata pentru suma de lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar de organele de inspectie fiscala.

Cu privire la suma de lei reprezentand majorari de intarziere pe anii 2004,2005 si 2006 organul de solutionarea contestatiilor retine ca stabilirea acestora reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

Deoarece in sarcina contestatoarei a fost retinut debitul in suma de lei reprezentand impozit pe venit stabilit suplimentar,acesta datoreaza majorari de intarziere aferente calculate de inspectorii fiscali.

Cauza isi gaseste solutionarea in prevederile art.120 din OG 92/2003® privind Codul de procedura fiscala care

prevede:”majorarile de intarziere se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate,inclusiv”.

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.48 al.(1) din Legea 571/2003 modificata si republicata privind Codul fiscal,pct.43 lit.a) din ORD.1040/2004,art.120 din OG 92/2003 republicata,privind Codul de procedura fiscala,coroborate cu art.205,207,209,210 si 216 al.(1) din OG 92/2003® privind Codul de procedura fiscala.

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice

D E C I D E:

Art.1.Respingerea in totalitate a contestatiei pentru suma de lei ce reprezinta:impozit venit= lei si majorari de intarziere lei.

Art.2.Prezenta decizie poate fi atacata in termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul.